

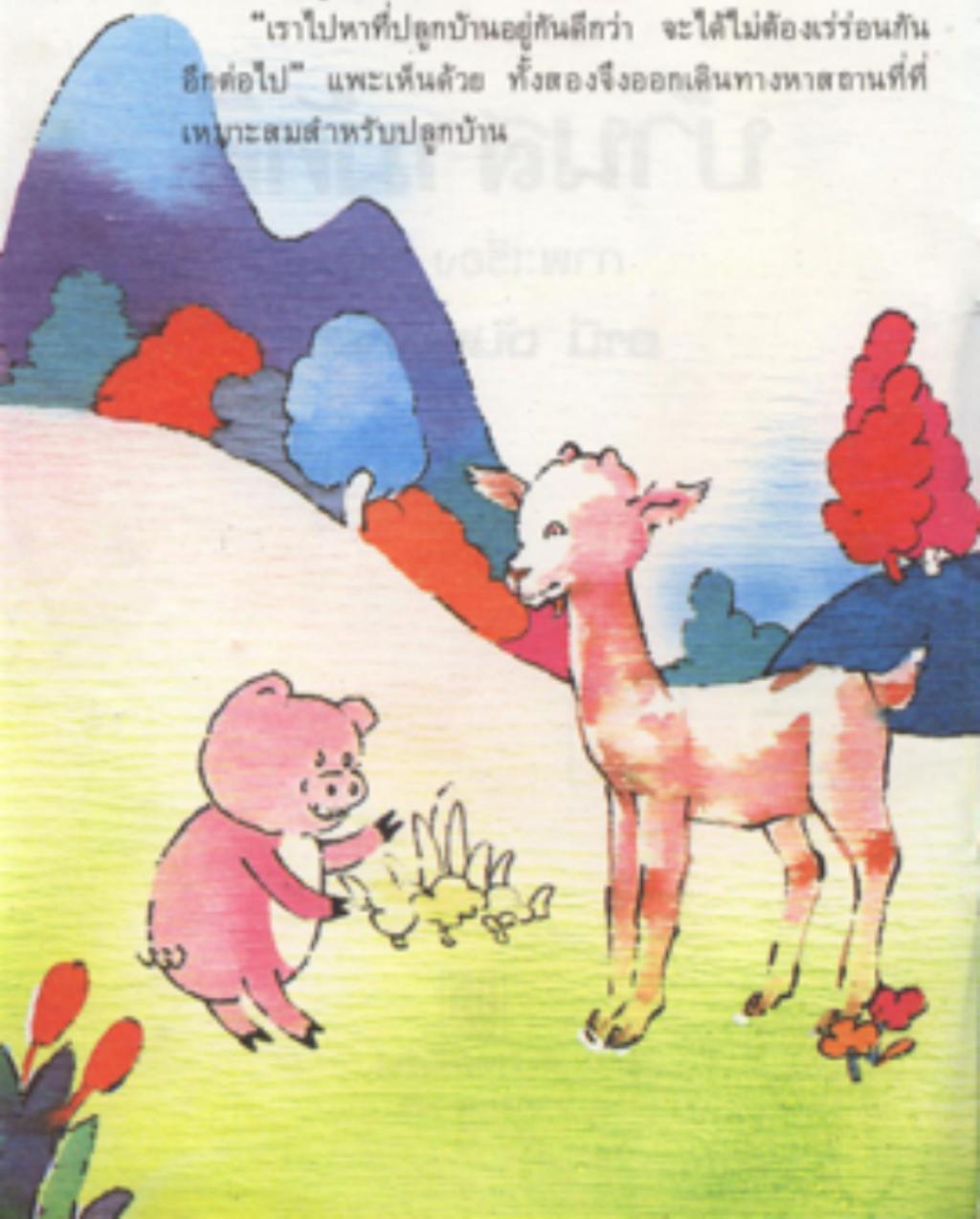
บ้านสามค้อ

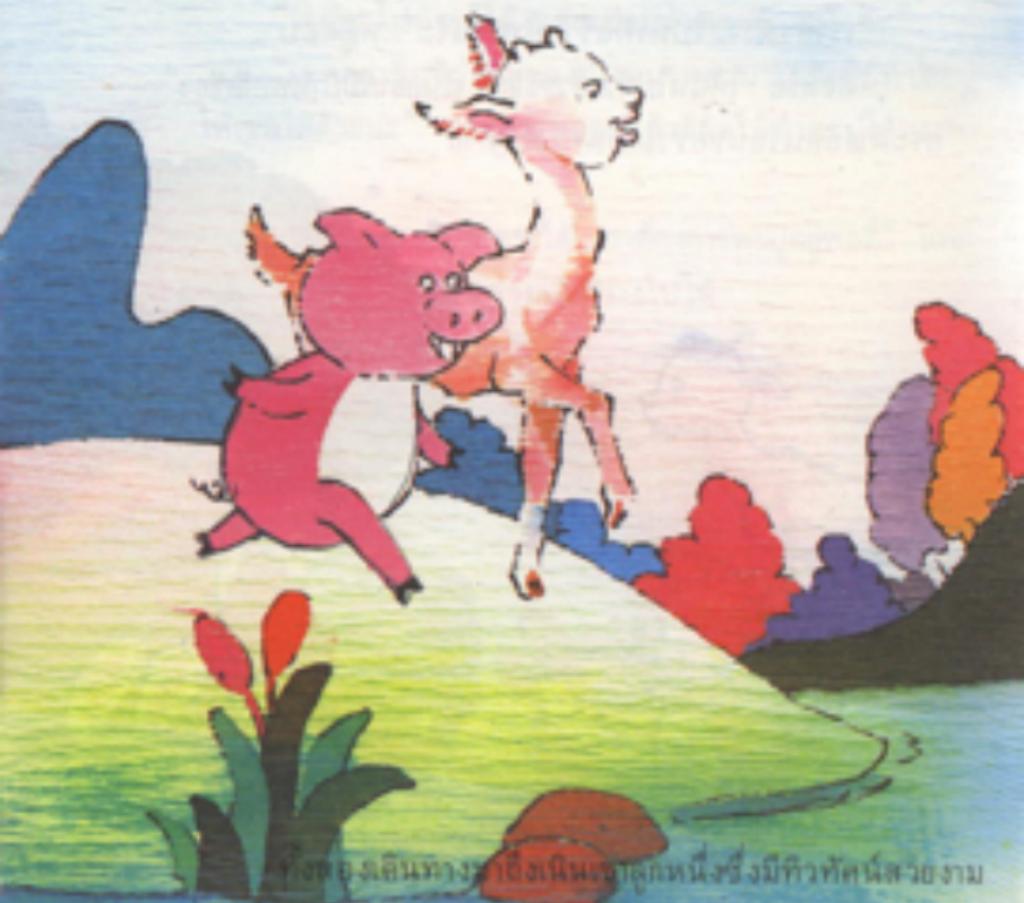

ราบี จันกน้ำหอม

1
แพะกับหมู เป็นเพื่อนรักกันมาก
วันหนึ่ง หมูชวนแพะว่า

“เราไปหาที่ป่าลูกบ้านของยังกันดีกว่า จะได้ไม่ต้องร้อนร้อนกัน
ซักต่อไป” แพะเห็นด้วย หัวใจอยู่ในทางเดินทางอาหารที่ที่
เห็นจะตามสำหรับป่าลูกบ้าน

พูดอีกนิดหน่อย ก็จะเป็นเดือนกันยายนนี้แล้ว มีทิวทัศน์สวยงาม
ที่สุดในปีก่อนมาอีกครั้ง

“เรามาปลูกบ้านอยู่กันตรงนี้ตีกันวันนะ”

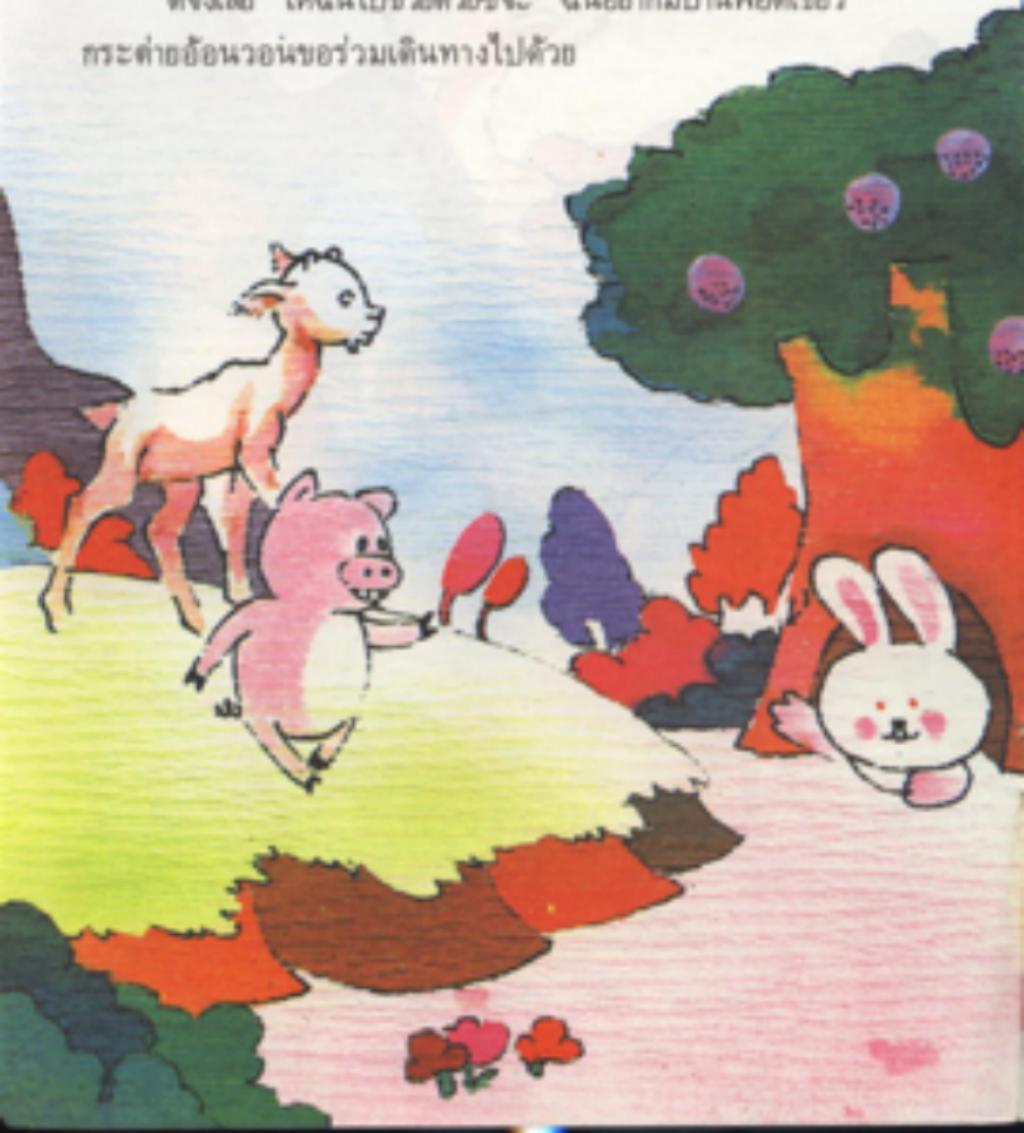
“ฉันว่าเราเดินคู่ต่อไปอีกสักพันเมตร์ตีกันว่า บางที่อยาจจะพบ
ที่ที่เหมาะสมกว่าที่อีก” พะเยอจื๊อ

หมูเห็นด้วยกับความคิดของพะเยอจื๊อ จึงพาภันออกเดินทาง
ต่อไปอีก

“เรอทึ่งพอจะไปไหนกันจี๊” เปื่องกระต่ายตามออกมานา
จากโพรง

“เราเก่าสิ่งจะไปหาที่สร้างบ้านกันจี๊” หมูตอน

“ดีจังเลย ให้ฉันไปช่วยด้วยจี๊ ฉันอยากมีบ้านพอดีจี๊”
กระต่ายอ่อน懦อนนั่งรอร่วมเดินทางไปด้วย

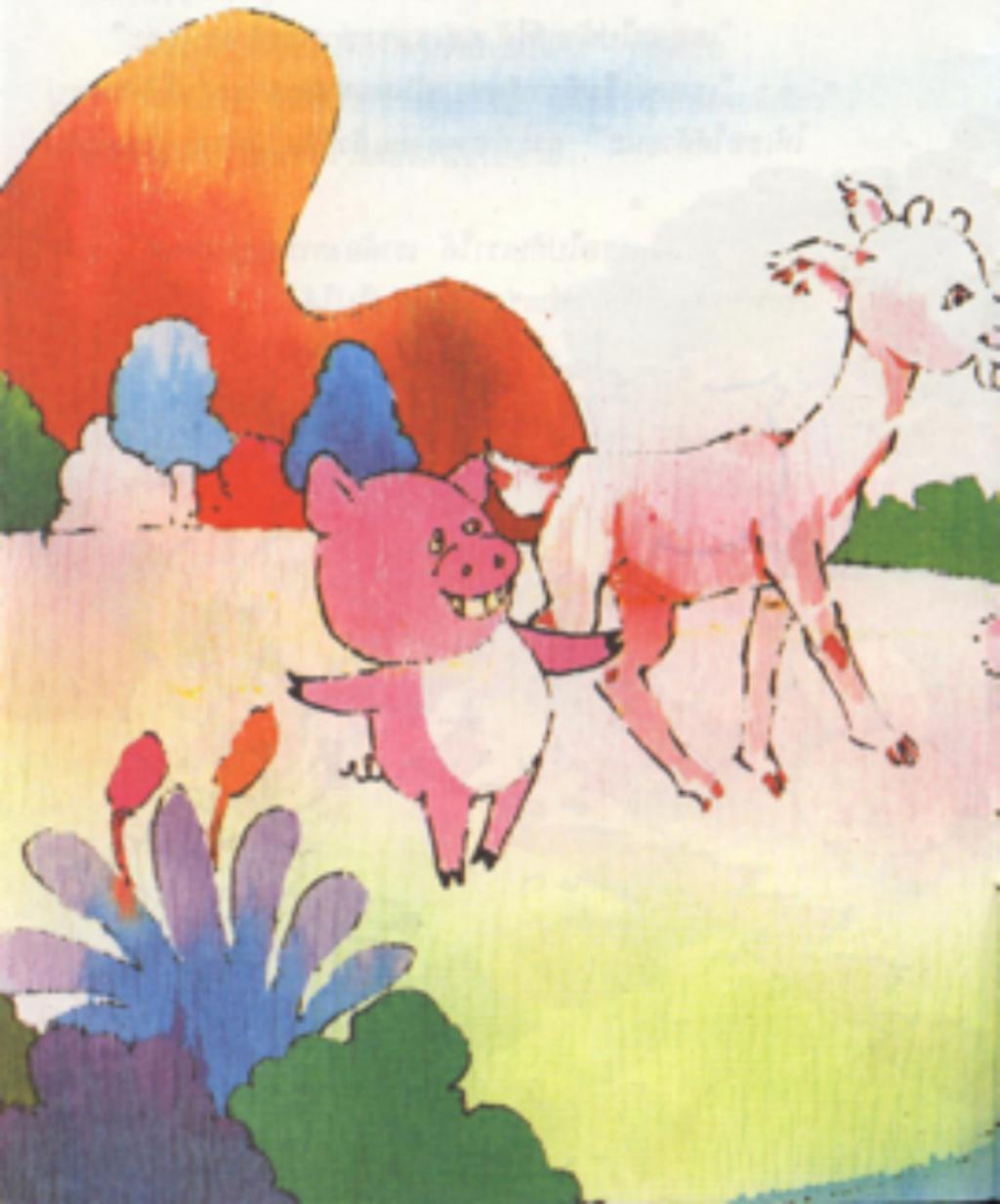
แพะกับหมูของหน้ากินเป็นเริงปรึกษาแล้วหมูก็ตามกระต่ายว่า

“เรอจะไปด้วยกีได้ แพ้เชอจะช่วยเราทำอะไรล่ะ”

“เรออย่าเพิ่งเชิญเดินของฉันคุณสามารถบอกก็ไม่ท่าตะบูให้เชอได้ฟังนะ” กระต่ายพูดจบแล้วก็กล่าวว่า “ไม่ท่าตะบูให้หมูกับแพะดู”

“ถูกดอง เเรอไปปักบูชาได้ เรายังคงการตะบูอยู่พอดี” แพะกับหมูคอกองให้กระต่ายร่วมเดินทางไปได้

สัตว์ทั่งสามเดินทางต่อไปปีก็ก็ได้พบกับเมืองที่ว่านี้ เป็นสถานที่กว่า
“พวงเรือจะไปไหนกันจี”

“เราการีจะจะไปปีกบ้านจี” กระต่ายตอบหัวใจความ
ภาคภูมิใจ

“ให้ฉันไปช่วยหัวใจค่ะ ฉันอย่างมีบ้านเหมือนกัน” เปิด
ขอร้องสัตว์ทั้งสาม

“ไปนะไปให้ แต่เชื่อจะช่วยอะไรเราได้ยัง” หมูยานหัน
“ฉันสามารถใช้สีไคร์ก์มาคาดให้หมาดูแล้วอุดรอยร้าวของ
บ้านได้นะ” เป็นคนบอกความพยายามของแมวที่มุตงใช้สีไคร์ก์ขึ้นมา
อุดให้มีให้สักครู่ทั้งหมดคุ

“พอกดู เชื่อไปกับเราได้ ก้าดีหากลูกหนูมองก็อย่าว่ากลัวพอดี”

แพ้วลัคกี้หัวใจก็เดินทางต่อไป จนพบกับแมว แมวทรงเสื้อกีฬา
ตามอีก

“พวงเชือ เดินช่วงไว้ให้กันจี๊”

“เรากำลังจะไปสร้างบ้านกันจี๊” เปิดตอบ

“แผน ฉันออกกิ่งไปด้วยซึ่ง” แพ้วลัคกี้ก็เดินทางไปด้วย
อีกครั้งหนึ่ง

"ไปหัวใจกันก็ได้ แต่เรื่องจะไปช่วยเราทำอะไรได้ล่ะ" หมู
ตามเข้าอีก

"ฉันจะตัวเบาะที่สุดเลยนะ ฉันจะเป็นขันไปมุงหนังค่าให้
เรื่องเอง วันนี้คงว่า หลังคากับบ้านต้องแข็งเร็วตัวอยู่" แมวพูดจบ
แล้วก็เป็นขันตันไม้อวลดความตัวเบาะและคล่องแคล่วว่องไว ของ
ผู้อื่น

"ดูกัน พวกร่างจะให้เชือไปช่วยมุงหนังดังคานบ้าน"

แล้วสัตว์ทั้งห้าก็เดินทางต่อไปพร้อมกับน้องหาที่เหนาจะสน
ในการปลูกบ้านไปด้วย

“พากเราจะไปไหนกันต่อ เดินทางกันเป็นพารวนເຊື້ອເຊາ”
เป็นเสียงร้องตามของลิงบนต้นไม้หนึ่งเมือง

“เราการีສົງຈະໄປປະລູກບ້ານກິນແຈ້ງ” สัตว์ทั้งห้าตอบพร้อมกัน
“ໄດ້ຊັນໄປດ້ວຍນະຈະໄດ້ຂ່າຍເຫຼືອກັນ” ອີກອໄປດ້ວຍ

“ไปได้แล้วเชอะจะช่วยอะไรเราได้ล่ะ” แมวตามหัวใจความ
ของสัตว์ เพราะต่างก็รู้นิสัยสุกชัมของพี่จังอยู่

“อ้าว ช่วยได้ดู ฉันจะเป็นคนหาอาหารมาให้เชօเอง
พวกเชอะจะได้ไม่เสียเวลาหาอาหารไว้ล่ะ” แมวสิงก์จัดการหา
ผลไม้มาให้ดู

“ตกลง เชօไปช่วยหาอาหารให้เรา บ้านของเราจะได้
เรียบร้อย”

แม้วทั้งหกกีเดินทางต่อไปอีก ก็ได้พบกับไก่ตีดังบินมากว่างานฝ่าอาณที่นิ่งว่า

“พวกเรอพาภันเดินทางไปไหนกันเน่”

“พวกเราจะไปหาที่เหมาะสมสมปถูกบ้านกันจัง” ดึงตอนค้าถาม

“ให้ฉันไปปรึกษาดิ ฉันจะซื้อปถูกพวกเรอให้คืนขึ้นมาทำภารกิจแต่เช้า มันจะได้เซรีจเรว ๆ” แม้วไก่ก็ขันอโศกเพียงให้หึ่ง “ตกอง” สักว่าทุกท่วกถ่าวันนี้พร้อมกัน

ในที่สุด ทั้งหมดก็ได้พบที่ถูกใจพระเป็นเนินแห่งน้ำที่
สมบูรณ์ มีรากน้ำไหลตลอดปี มีดินไม่ขังโดยรอบ คุณลุงซึ่ง
ทุกทิศทางกินดองลงที่จะสร้างบ้านบนเนินໄกด้วยการนำเมื่อง

ເສີມງົກທັງໝາຍເຫື່ອກິນຂອງປ່າກເລັ້ນເກີນແຈ້ງ

แพะหาไม้ต้าห์รับปฐกบ้านมารวมไว้เป็นกองใหญ่
 หมูผูกมัดนินทรีย์และกรวจทำอิฐ
 กระถางแพะไม้มีให้เด็กท้าตะบู
 แม้วมุงหนังคานบ้าน
 เปิดใช้ดินโคลนมากตกไว้อุควรอย่าว่า
 ดินหายผลไม้มานาไปเพื่อน ๆ กัน
 ให้กันปลอกเพื่อน ๆ ให้กันเขียนที่งานทุกเช้า จนกระถางงาน
 ใกล้เข้าเรื่อง

และแม้ว่า “บ้านสามมัคคี” ก็เจริญเรื่อยๆ

สัตว์ที่มีจิตค่าของพ่อภันดีใจ ที่พวงกตนสามารถรายชื่อภันดีร่างบ้าน
ชนบทริ้วเข้าอยู่อาศัยภันดีได้ ทุกตัวกระหนneckที่เป็นคุณค่าแห่งความ
สามัคคี รักใคร่กอบก็ก็ภันดี ทำให้พ่อภันดีร่วมกันอยู่ร่วมกันด้วยความสุข
ในบ้าน “สามัคคี” นั่นเอง

